

skolen, har jeg i Sommer erfaret følgende, som jeg vil tillade mig at fremdrage her. Det omhandler Gymnastikskolen 1901—02, altsaa ikke noget helt nyt, men heller ikke ældre, end at de Folk, som ere blevne opdragte til Lærere paa den Skole, endnu staa i Tjenesten. Jeg skal gøre Rede for Sagens Forhistorie. I Underofficersbladet stod der i 1901 en Notits om, at Tonen ikke var god paa den nævnte Gymnastikskole. I Anledning af denne Notits sendte Skolens Chef den daværende Stabssergent paa Skolen, nu Kaptajn M., med Bud til Underofficersforeningens daværende Formand og bad ham komme til sig. Chefen bad Formanden om, at han eller Bestyrelsen for den nævnte Forening vilde erklære, at det, der var fremsat i Underofficersbladet, var Usandhed, og dette vilde være i Hærens Interesse, sagde Chefen; Formanden for Underofficersforeningen erklærede, at han kendte ikke noget til Forholdene paa Gymnastikskolen. Bestyrelsen for Underofficersforeningen havde ikke noget med Underofficersbladet at gøre, det blev den Gang redigeret i Jylland. Men Samtalen endte med, at han lovede at forelægge det for Bestyrelsen, det gjorde han, men Bestyrelsen afviste Sagen. Chefen søgte da atter at formaa Formanden, en Sergent, til at afgive Erklæring; da denne ikke vilde, fordi han ikke kendte Forholdene paa Skolen, da han ikke havde været Elev paa Skolen, sagde Chefen til ham, at han kunde spørge, hvem han vilde af dem, der havde været paa Skolen, og paa Grundlag deraf afgive en Erklæring. Chefen vidste nok, hvad han gjorde, thi de, der skulde erklære sig, vare tjenstgørende Underofficerer, som meget vel forstod, hvad det betød at erklære sig imod deres Chef. Imidlertid gik Formanden for Underofficersforeningen ind derpaa, og han bad saa senere førnævnte Stabssergent om at give sig en Liste over paalidelige Mænd, som havde været Skolens Elever, og som man kunde henvende sig til med Spørgsmaal. Han fik en saadan Liste, en lang Liste, skrev til og fik Svar fra ca. 50.

Men efter Modtagelsen af disse Svar maatte han gaa til Chefen og meddele ham, at paa Grundlag af disse Svar kunde han ikke bygge en Erklæring, der rensede Chefen og Skolen, og det vil man let forstaa, naar jeg nu skal til at anføre et kort Resumé af disse Breve, som man maa huske kom fra tjenstgørende Underofficerer, der nylig havde forladt Skolen. Det var Underofficerer, der havde gennemgaaet den udvidede Undervisning —

der er to Kursus, et paa et halvt Aar, som gennemgaaes af dem, der ikke skulle være Gymnastiklærere, og et paa halvandet Aar, der gennemgaaes af Underofficerer og ogsaa af Officerer, og det er dem, der blive Gymnastiklærere. Det, som jeg gerne vil have Lov til at anføre af disse Uddrag, disse Breve, er noget, som ikke før har været fremme. Jeg skal nu anføre, hvad der angaar Chefen for denne Skole. Der er ogsaa Udtalelser vedrørende andre Lærere ved Skolen, nogle mere rosende, andre mindre rosende og nogle slet ikke rosende, men det skal jeg lade ligge og kun holde mig til det, der angaar Chefen.

Disse Uddrag af disse Breve ere, saa vidt jeg kan skønne, gjorde upartisk, der anføres baade, hvad godt og hvad ondt der var at sige om Skolen. Hvad Tonen angaar, ere Meningerne i disse Breve delte, ganske enkelte kalde den god, andre taalelig, atter andre sige, at den hverken er værre eller bedre end ved Afdelingen. Enkelte mene, at Skolen virker forædlende og opelsker Elevernes Æresfølelse, at den ofte tager Hensyn til Elevernes Mening, og at denne endogsaa afæskes dem, men den langt overvejende Del omtaler dog Omgangstonen som daarlig, i høj Grad daarlig, slet o. s. v., idet det dog tilføjes, at den daarlige — nogle kalde det den raa — Tone kommer fra en enkelt Side og aldrig fra de nuværende Underofficerslærere. Næsten alle, selv de, der kalde Tonen god, ere enige om, at Eleverne haanes, gøres latterlige, tiltales paa en ærekrænkende og saarende Maade, særlig under Boldspillet, som er en Øvelse. Der udtales af saa godt som alle, at Eleverne under nævnte Øvelse ikke behandles eller tiltales som voksne Mennesker, end sige som Underofficerer, ja, at Behandlingen er en saadan, at man ikke vel turde anvende den overfor Drengene i en Kommuneskole. Man gentager atter og atter, at Elevernes Æresfølelse saares under Boldspillet, og anfører forskellige Eksempler paa saadan saarende Tiltale; f. Eks.: De er Fanden gale mig umulig, gamle Kælling; De skulde sendes ned i Vartov; De skulde min Salighed have Skørter paa; se, hvor De staar og gaber, luk Øjnene op for Fanden, jeg skal stille Dem hen foran Bolden og slaa saadan med den, at Blodet skal flyde og Benpiberne stikke frem, og mere lignende, hvorhos der benyttes Skældsord som Kvæg o. s. v. Nogle betegne Behandlingen under Boldspillet som en Tortur for ærekære Mennesker og udtale, at enhver Løj-